

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Viktora Kučery, v právní věci žalobce **V.R.**, nar., st. příslušnost Ukrajina, t.č. bytem, zast. JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem se sídlem Heršpická 5, P.O.Box 53, 639 53 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, oddělení pobytu cizinců, Jihomoravský kraj, Hněvkovského 30/65, 617 00 Brno, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Brně byla dne 25.9.2012 doručena žaloba datovaná téhož dne, v níž žalobce namítá, že 4.5.2012 podal žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem společného sloučení rodiny, která byla zaevidována pod č.j. OAM-25178/DP-2012, kterou postupně doplnil všemi potřebnými náležitostmi. Žalobce odkazuje na ust. § 71 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a dále namítá, že i pokud by na projednávání případ dopadalo ust. § 169 dost. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), je zřejmé, že lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného již marně uplynula. Žalobce dále uvádí, že se po marném uplynutí lhůty v souladu s ust. § 80 správního řádu obrátil dne 22.8.2012 na nadřízený správní orgán, tj. ministra vnitra ČR s podnětem k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného. Nadřízený správní orgán však na podnět žalobce do dne podání žaloby nijak nereagoval. Vzhledem k uvedenému postupu

došlo a dochází k neoprávněnému zásahu do práv žalobce, přičemž je zřejmé, že žalovaný nevydáním rozhodnutí ve věci samé ve shora uvedené zákonem stanovené lhůtě zůstává nečinný. Žalobce proto navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým by uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci v řízení o žádosti žalobce vedeným pod č. j. OAM-25178/DP-2012 a dále povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Dne 7.11.2012 došlo soudu vyjádření žalovaného, v němž žalovaný uvádí, že po doručení žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny byla zmocněná zástupkyně vyzvána k doložení náležitostí stanovených zákonem a zároveň bylo řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno. Vzhledem k tomu, že žadatel žádá o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny s manželkou, která sama žádá o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, je žalovaný správní orgán nucen vyčkat rozhodnutí ve věci žádosti manželky jmenovaného a z jejího správního spisu vyplývá, že za účelem řádného zjištění skutečného stavu věci byla předvolána k výsledku, k němuž se nedostavila a její zmocněná zástupkyně požádala o přesunutí termínu výsledku. V době podání žaloby probíhalo řízení o žádosti, žalobce navíc nevyčerpal procesní prostředky k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, když žalobu na nečinnost podal, aniž by vyčkal rozhodnutí nadřízeného orgánu o jeho návrhu na provedení opatření proti nečinnosti. Podle žalovaného se tedy nejedená o nečinnost, neboť provádí úkony za účelem vydání rozhodnutí, a proto navrhl, aby soud žalobu zamítl a vyslovil souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.

V replice k vyjádření žalobce namítá, že žalovaný nesprávně vykládá pojem nečinnosti správního orgánu, který je podle něho v případě, pokud je správní orgán zcela pasivní. S tímto názorem žalobce nesouhlasí a cituje z článku JUDr. K.F., Ph.D. Tam vyslovena definice pojmu nečinnosti je obecně přijímaná a dopadá na projednávanou věc. Žalobce netvrdí, že správní orgán je absolutně nečinný, ale nečinný v tom smyslu, že se dopouští neodůvodněných průtahů ve správním řízení, kdy ač provede nějaký úkon, dávno porušil svoji zákonnou povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé v zákonem uložené lhůtě. Žalobu v projednávané věci nelze posoudit jako účelovou, naopak postup žalovaného je nutno označit jako účelový, kroky žalovaného nejsou žalobci známy. Argumentace, že rozhodnutí nelze vydat do doby skončení řízení o žádosti manželky žalobce je nesprávná, neboť v řízení o žádosti manželky žalobce dosud rovněž nebylo rozhodnuto a žalovaný je i v této věci nečinný. Žalovaný do 3.12.2012 rozhodnutí ve věci samé nevydal, i když lhůta pro jeho vydání již několikrát uplynula. Na žalobě trval.

K žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny ze dne 2.5.2012, doručené žalovanému 4.5.2012 doložil smlouvu o zajištění ubytování na adrese Popovice 10, kde je poskytovatelem ubytování firma EUROVEST, družstvo zprostředkování služeb, stavební práce na dobu určitou do 20.1.2014 a dále doložil další náležitosti nutné k rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny na základě výzvy k odstranění vad žádosti ze dne 30.5.2012. Ve správním řízení byl zastoupen zmocněnkyní Olgou Babchuk podle plné moci ze dne 2.5.2012. Dne 30.5.2012 bylo podle usnesení č.j. OAM-25178-5/DP-2012 řízení podle ust. § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno. Dne 12.6.2012 bylo vydáno vyrozumění o pokračování v řízení, které bylo doručeno zmocněnkyni žadatele dne 22.6.2012. Z korespondence mezi OAMP vyplývá, že nositelem oprávnění ke sloučení rodiny je manželka žalobce, která má realizovaný pobyt do 20.1.2012

a v současné době se vede řízení o její žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem podnikání. Dne 17.8.2012 bylo při pobytové kontrole v její věci zjištěno, že se na adrese uvedené v předloženém dokladu o ubytování nezdržují, rodinný dům má pronajatý jiný občan a bydlí zde pouze s rodinou. O žádosti žalobce tak může být rozhodnuto po ukončení řízení o žádosti jeho manželky. Z obsahu žádosti, je zřejmé, že žadatel žádá o prodloužení dlouhodobého pobytu dle § 44a zákona o pobytu cizinců.

Podle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, které žalobce označil jako ustanovení, které by mohlo dopadnout na projednávaný případ, nelze-li rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60-ti dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podána na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h. Ze žádosti žalobce je zřejmé, že tento žádá o prodloužení dlouhodobého pobytu dle § 44a zákona o pobytu cizinců a v daném případě se tudíž jedná o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny a na toto řízení dopadá ust. § 169 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.

Jak je zřejmé ze shora citovaného ustanovení § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, toto ustanovení se nevztahuje na žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území podle § 42a, resp. 44a, proto na projednávaný případ je nutno aplikovat ust. § 169 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Dle tohoto zákonného ustanovení, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 270-ti dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení pobytu za účelem společného soužití rodiny, v této věci do 29.1.2013. Jak je zřejmé, uvedená lhůta pro vydání rozhodnutí běžela v době podání podnětu k učinění opatření proti nečinnosti dne 22.8.2012, i v době podání žaloby dne 25.9.2012. Ze zjištěných skutečností ze správního spisu, ve lhůtě pro vydání rozhodnutí (29.1.2013) žalovaný správní orgán byl činný, v současné době je rozhodnutí o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny odvislé od rozhodnutí o žádosti manželky žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

Na základě posouzení žaloby ve smyslu ust. § 169 odst. 1 písm. c) ve spojení s ust. § 42a zákona o pobytu cizinců a posouzení skutečností vyplývající ze správního spisu dospěl soud k závěru, že žalobě nelze vyhovět, neboť je nedůvodná, proto ji ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. prosince 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu